

Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2018 — Ελλάδα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-295/18)

(2018/C 249/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Γ. Κανελλόπουλος, Ι. Παχή, Α.-Ευ. Βασιλοπούλου και Ευγ. Χρόνη)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος της με το οποίο αποκλείονται από την ενωσιακή χρηματοδότηση δαπάνες της Ελληνικής Δημοκρατίας συνολικού (ακαθάριστου) ποσού 17 869 131,75 ευρώ (δημοσιονομική επίπτωση 14 857 076,98 ευρώ), που πραγματοποιήθηκαν και δηλώθηκαν στο πλαίσιο του ΕΓΤΑΑ σχετικά με τα μέτρα 125Α, 321 και 322 (ακαθάριστο ποσό 15 631 043,52 ευρώ και δημοσιονομική επίπτωση 12 618 988,75 ευρώ) και το μέτρο 123Α (ποσό 2 238 088,23 ευρώ), καθώς και ποσού 588 103,59 ευρώ που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του ΕΓΤΕ σε συνέχεια του μέτρου ελέγχου των συναλλαγών κατά τα οικονομικά έτη 2011 — 2014, και·
- να καταδικαστεί η καθής στη δικαστική δαπάνη της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους ακύρωσης. Οι πρώτοι έξι λόγοι αναφέρονται στη διόρθωση που επιβλήθηκε στο πλαίσιο του ΕΓΤΑΑ για τα Μέτρα 125Α, 321, 322 και 123Α, ενώ οι δύο τελευταίοι στη διόρθωση που επιβλήθηκε για αδυναμίες του ελέγχου συναλλαγών δυνάμει του τίτλου V Κεφάλαιο III του Κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 ⁽¹⁾.

- 1 Ο πρώτος λόγος ακύρωσης ερείδεται επί εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής της (γ) περίπτωσης του άρθρου 52, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013, υπέρβασης της κατά χρόνο αρμοδιότητας της Επιτροπής προς επιβολή των επίδικων δημοσιονομικών διορθώσεων και πλάνης περί τα πράγματα της Επιτροπής κατά τον προσδιορισμό της βάσης υπολογισμού της επίδικης διόρθωσης.
- 2 Με το δεύτερο λόγο ακύρωσης προβάλλεται επικουρικώς παράβαση της αρχής *ne bis in idem*, της ασφάλειας του δικαίου, της χρηστής διοίκησης, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του κράτους μέλους και της αναλογικότητας.
- 3 Ο τρίτος λόγος ακύρωσης ερείδεται επί παράβαση των διατάξεων του άρθρου 71, παράγραφος 2, και του άρθρου 75, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 ⁽²⁾, του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1974/2006 ⁽³⁾, των διατάξεων του εγκριθέντος από την Επιτροπή εθνικού Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης (ΠΑΑ 2007 — 2013), καθώς και του άρθρου 24, παράγραφος 2, στοιχείο β), του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 65/2011 ⁽⁴⁾, επί έλλειψης νόμιμης βάσης και αιτιολογίας και πλάνης περί τα πράγματα ως προς την επιβληθείσα κατ'αποκοπή δημοσιονομική διόρθωση 10 %, ενόψει του ότι η Διαχειριστική Αρχή άσκησε νόμιμα και πλήρως όλες τις αρμοδιότητές της.
- 4 Με τον τέταρτο λόγο ακύρωσης επικουρικό ως προς τον τρίτο λόγο ακύρωσης, προβάλλεται παράβαση της αρχής της αναλογικότητας, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του κράτους μέλους και των κατευθυντηρίων γραμμών VI/5330/1997 και C(2015) 3675, της 8ης Ιουνίου 2015, καθώς και ανεπαρκούς αιτιολογία σχετικά με το ποσοστό της επιβληθείσας κατ'αποκοπή διόρθωσης 10 %.
- 5 Ο πέμπτος λόγος ακύρωσης αντλείται από παράβαση των διατάξεων του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 65/2011, πλάνη περί τα πράγματα και ανεπαρκή αιτιολογία, σχετικά με τις αποδιδόμενες ελλείψεις στη βαθμολόγηση των αιτήσεων ενίσχυσης από τη ΔΑ και στην αποδιδόμενη έλλειψη διαχειριστικού ελέγχου των εργασιών αξιολόγησης, αλλά και από παράβαση της αρχής της αναλογικότητας.

- 6 Ο έκτος λόγος ακύρωσης αντλείται από παράβαση των διατάξεων του άρθρου 24, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 65/2011, και της αρχής της αναλογικότητας, πλάνη περί τα πράγματα και ανεπαρκής αιτιολογία, σχετικά με την αποδιδόμενη έλλειψη αξιολόγησης του ευλόγου των δαπανών.
- 7 Κατά τον έβδομο λόγο ακύρωσης η επιβληθείσα δημοσιονομική διόρθωση για τα οικονομικά έτη 2011 έως και 2013 είναι ακυρωτέα ως στερούμενη νόμιμης βάσης και αιτιολογίας, ειδικώς, δε, για το έτος 2013 ως αντίθετη στην αρχή της χρηστής διοίκησης.
- 8 Με τον όγδοο λόγο ακύρωσης κατά τα πέντε διακριτά σκέλη του προβάλλεται ότι η επίδικη διόρθωση έχει επιβληθεί κατά πλάνη της Επιτροπής περί τα πράγματα, με παντελή έλλειψη αιτιολογίας και κατά παράβαση των δικαιωμάτων άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας.

- (¹) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 352/78, (ΕΚ) αριθ. 165/94, (ΕΚ) αριθ. 2799/98, (ΕΚ) αριθ. 814/2000, (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 και (ΕΚ) αριθ. 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, p. 549)
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2005, L 277, p. 1)
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1974/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2006, L 368, p. 15)
- (⁴) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 65/2011 της Επιτροπής, της 27ης Ιανουαρίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, όσον αφορά στην εφαρμογή διαδικασιών ελέγχου καθώς και την πολλαπλή συμμόρφωση σε σχέση με μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης (ΕΕ 2011, L 25, p. 8)

Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2018 — Banco Comercial Português κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-298/18)

(2018/C 249/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Banco Comercial Português (Πόρτο, Πορτογαλία), Banco ActivoBank S.A. (Λισσαβόνα) και Banco de Investimento Imobiliário S.A. (Λισσαβόνα) (εκπρόσωποι: C. Botelho Moniz, L. do Nascimento Ferreira, F.-C. Laprévote, A. Champsaur και D. Oda, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2017/N) της 11ης Οκτωβρίου 2017 (Κρατική ενίσχυση SA.49275) καθόσον με αυτήν κρίθηκε ότι συνιστά κρατική ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά η εγκριθείσα και συναφθείσα μεταξύ του Πορτογαλικού Ταμείου Εξυγίανσης (Ταμείο Εξυγίανσης) και του ομίλου Lone Star (Lone Star) συμφωνία κεφαλαίου έκτακτης ανάγκης (CCA), στο πλαίσιο της πώλησής της Novo Banco, S.A. (Novo Banco) από το πρώτο στον δεύτερο, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.